

جوابیه در پاسخ به آقای محمود کاشانی درباره مقاله چپ مصدق

امیر طیرانی

جناب آقای دکتر محمود کاشانی فرزند مرحوم آیت الله کاشانی در مقاله ای در پاسخ به نوشته اینجانب تحت عنوان "درباره چپ مصدق"، مواردی را به رشته تحریر درآورده اند که بی مناسبت ندیدم برای روشن شدن اذهان خوانندگان گرامی درباره آنها توضیحاتی عرض کنم.

من در آن یادداشت به مناسبت اتهامات مکرر جناب آقای دکتر غنی نژاد به مرحوم دکتر مصدق و معتقدان به راه وروش ایشان و نیز چند اشتباه تاریخی ایشان مواردی را متذکر شدم. آقای دکتر کاشانی در پاسخ به آن موارد کوشیدند تا با بازگوکردن مواردی از وقایع دوران دکتر مصدق و به ویژه موضوع رخدادی که در ۲۸ مرداد به وقوع پیوست و ایشان آن را دروغ تاریخی کودتای ۲۸ مرداد نام گذاری کرده اند که به نظر محل شامل جدی است. در این جا سعی می کنم در حد توان به آن نکات پاسخ دهم:

۱- نخستین نکته و ایراد ایشان به یادداشت من، عدم ارجاع به مستندات تاریخی است. که تذکری بجا و درست است. در این باره باید عرض کنم که یادداشت مزبور نه به عنوان یک مقاله علمی و دانشگاهی، بلکه با توجه به محدودیت های روزنامه ارائه شده بود و در نتیجه از ارجاعات و مستندات خالی بود. خلای که تلاش می کنم در این جا آن را جبران کنم.

۲- اما ایراد دوم درباره افرادی است که من آنها را اراذل و اوباش خوانده ام. در آن یادداشت با توجه به این که آقای دکتر غنی نژاد فرموده بودند: چون در روز ۲۸ مرداد، شعبان جعفری در زندان بوده است بنابراین امکان بسیج اوباش و اراذل نبوده است نوشته بودم که نبود یک نفر ضرورتا این امکان را از دیگران از این صنف سلب نمی کرده است که به بسیج کسانی که ایشان اراذل و اوباش نامیده بودند اقدام نشود. پس ملاحظه می کنید که بنده ابتدا به ساکن افراد مزبور را که از سوی ایشان ودکتر غنی نژاد، شهروندان و مردم می نامیدند ف اوباش خطاب کرده ام. اما به رغم آن که من نیز معتقدم که در یک رخداد سیاسی-اجتماعی فقط اعضای یک صنف و طبقه خاص شرکت ندارند و از طبقات مختلف در یک واقعه نظیر وقایع ۲۸ مرداد شرکت می کنند اما همچنان معتقدم که آن جماعت حاضر در خیابان های تهران در آن روز از سوی گروه وگروه های تهییج و سازماندهی شده بودند که عموما از از سوابق نه چندان خوبی در عرصه اجتماعی برخوردار بوده اند. برای آن که غیر مستند سخن نگفته باشم برخی از افرای که به مناسبت شرکت در وقایع آن روز از سوی رژیم تکریم شدند و مدال گرفتند را نام می برم و سوابق آنها اشاره می کنم: اشخاص مشهوری همچون حسین رمضان یخی، امیر موبور و محمود مسگر و با همراهی معروفه های همچون ملکه اعتضادی، پری آژدان قزی و سایر فواحش شهرنو تهران بودند.

حسین رمضون یخی: متولد ۱۲۹۳، او در روز ۲۸ مرداد سردسته گروهی بود که از جنوب خیابان مولوی به سمت مرکز شهر حرکت کرد. حسین رمضون یخی تا سال ۱۳۳۲، بیش از ده سال را در زندان و سه سال را دراهواز، کرمان و بندرعباس در تبعید گذرانده بود. او نخستین بار در ۲۲ سالگی به جرم چاقوکشی و قتل در

یک زدو خورد شبانه راهی زندان شده بود. او که از افراد پیرامون برادران رشیدیان بود ، ظهر روز ۲۸ مرداد از زندان آزاد و ظاهراً از همان جا به تهییج و تحریک مردم علیه مصدق مشغول شد .